

Evangelhia zilei de duminică: Porunca cea nouă

Comentariu la Evangelhia celei de-a 5-a Duminici din Timpul Pascal (ciclul C). „Vă dau o poruncă nouă: să vă iubiți unii pe alții! Așa cum Eu v-am iubit, așa să vă iubiți și voi unii pe alții”. Să-i înțelegem pe frații noștri cu o inimă largă, astfel încât nimic să nu ne înspăimânte. Să-i iubim cu adevărat.

Evangelhie (In 13, 31-33a. 34-35)

După ce a ieșit [Iuda din cenacul], Isus a spus: „Acum a fost glorificat

Fiul Omului și Dumnezeu a fost glorificat în el, iar dacă Dumnezeu a fost glorificat în el, și Dumnezeu îl va glorifica în el însuși, și-l va glorifica îndată. Copii, încă puțin mai sunt cu voi (...) Vă dau o poruncă nouă: să vă iubiți unii pe alții. Așa cum eu v-am iubit, așa să vă iubiți unul pe altul. Prin aceasta vor recunoaște toți că sunteți discipolii mei: dacă aveți dragoste unii față de alții”.

Comentariu la Evanghelie

Isus vorbește cu discipolii Săi în cenacol, în timpul Cinei celei de Taină. Tocmai plecase Iuda Iscarioteanul. Învățătorul le vestește că în acel moment începe biruința Sa și, în același timp, glorificarea Tatălui: „Acum este glorificat Fiul Omului și Dumnezeu este glorificat în El”. Nu spune că va fi glorificat

după pătimire, prin înviere, ci afirmă că glorificarea Sa a început chiar cu pătimirea. Gloria și crucea sunt inseparabile.

Apoi li se adresează într-un mod neobișnuit: „Copilașilor, mai sunt puțin cu voi”. Este singura dată în Evanghelie când îi numește „copii”, adresându-li-se asemenea unui tată față de cei mici ai săi. Îi poate numi astfel cu adevărat, deoarece – așa cum spusese Isus însuși – „Eu și Tatăl una suntem” (In 10,30) și „Tatăl este în Mine și Eu în Tatăl” (In 10,38).

Sfântul Bonaventura explică teologic această realitate afirmând că „între Persoanele divine domnește o circuminsesiune supremă și desăvârșită”, în sensul că „una este în cealaltă și invers”, lucru care, în sens propriu și perfect, se întâmplă doar în Dumnezeu, deoarece numai între cele trei Persoane ale Preasfintei Treimi există „cea mai înaltă unitate în distincție, astfel

încât este posibilă această distincție fără amestec și această unitate fără separare”[1].

Totodată, pare să le sugereze că, prin analogie cu ceea ce se întâmplă în El, și între ei trebuie să existe o participare misterioasă la aceste relații dintre Persoanele divine, în virtutea căreia trebuie să nutrească sentimente de paternitate față de frații lor. Dacă Isus Cristos, care este „întâiul născut dintre mulți frați” (Rom 8,29), îi numește „copii”, și ei, la rândul lor, trebuie să aibă față de frații lor o inimă de tată.

Sfântul Josemaría, urmând această învățătură a lui Isus, propunea cu mult simț practic: „Urmând exemplul Domnului, înțelegeți-i pe frații voștri cu o inimă foarte mare, care să nu se înspăimânte de nimic, și iubiți-i cu adevărat (...). Fiind foarte umani, veți ști să treceți peste micile defecte și să vedeți întotdeauna, cu o înțelegere

maternă, partea bună a lucrurilor. Într-un mod plastic și glumind, v-am făcut să observați impresia diferită pe care o are un același fenomen, în funcție de faptul dacă este privit cu afecțiune sau fără. Și vă spuneam – iertați-mă, dar e foarte plastic – că, despre copilul care merge cu degetul în nas, vizitatorii comentează: ‘ce murdar!’, în timp ce mama sa spune: ‘va fi cercetător!’ (...) Priviți-i pe frații voștri cu dragoste și veți ajunge la concluzia – plină de caritate – că toți suntem cercetători!”[2].

În acel moment de intimitate specială, Isus adaugă: „Vă dau o poruncă nouă: să vă iubiți unii pe alții! Așa cum Eu v-am iubit, așa să vă iubiți și voi unii pe alții”. În Vechiul Testament exista deja porunca iubirii. Dar acum se adaugă ceva nou: Isus Se prezintă ca model și izvor al acestei iubiri. Iubirea Sa este fără limite, universală, capabilă să transforme chiar și durerea și

circumstanțele negative în ocazii de a iubi. A iubi astfel este semnul distinctiv al ucenicilor Săi. Cât drum mai avem de parcurs pentru a trăi așa cum ne învață Isus!

„Trebuie să-L rugăm pe Domnul – amintește Papa Francisc – să ne ajute să înțelegem bine această lege a iubirii. Cât de frumos este să ne iubim unii pe alții ca frați adevărați. Cât de frumos este! Astăzi să facem un lucru: poate că toți avem simpatii și antipatii; poate că mulți dintre noi sunt un pic supărați pe cineva; atunci să-I spunem Domnului: Doamne, sunt supărat pe acesta sau pe aceasta; Te rog pentru el sau pentru ea. A ne ruga pentru cei pe care îi avem cu greu în inimă este un pas bun pe drumul acestei legi a iubirii. Facem asta? Haideți să o facem astăzi!”[3].

[1] Sf. Bonaventura, *Sent.* I, d.19, p.1, q.4.

[2] Sf. Josemaría, *Scrisoare 29-IX-1957*, 35. Citat în Ernst Burkhardt - Javier López, *Vida cotidiana y santidad en la enseñanza de San Josemaría: estudio de teología espiritual*, vol. 2, Madrid, Rialp, 2011, pp. 331-332.

[3] Papa Francisc, *Audiență generală*, miercuri 12 iunie 2013.

Francisco Varo

.....

pdf | document generat automat din
<https://dev.opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-zilei-de-duminica-porunca-cea-noua/> (08.08.2025)